

[Formanden.]

„Hvilken begrundelse kan ministeren give for, at veterinærmyndighederne har tilladt indførsel af hunde fra de rabiesramte områder syd for Danmark med den praktiske følge, at Sverige har indført restriktioner mod Danmark?“

Spørgsmålene vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommende spørgetid.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Jeg tillader mig herved for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen.

Lovforslaget tilsigter i første række at skabe mulighed for en generel nedsættelse af børnenes arbejdstid i skolen og dermed også for at indføre 5 dages ugen i folkeskolen fra det kommende skoleårs begyndelse.

Lørdagsfrihed i sommermånederne har allerede været prøvet forsøgsmæssigt gennem nogle år ved enkelte skoler og i 1969 som en mere almindelig ordning. En sådan delvis løsning imødekommer vel til en vis grad ønskerne om øget fritid også for børnene, men den skaber samtidig en række særlige administrative og praktiske problemer, som vil kunne undgås ved at gennemføre 5 dages ugen hele året. Og det er min opfattelse, at ordningerne med lørdagsfrihed hele året efterhånden har vundet en sådan udbredelse i erhvervslivet og på arbejdsmarkedet i øvrigt, at de offentlige skoler nu bør følge efter. Når man betænker, at i hvert fald de ældre elever hører blandt de grupper i samfundet, der har den længste arbejdsdag, vil man sikkert også finde det rimeligt, at de nu får andel i den almindelige arbejdstidsforkortelse, der har fundet sted i løbet af de sidste 10-15 år.

Der bliver med 5 skoledage pr. uge i 40 uger 200 undervisningsdage pr. år. Jeg understreger, at det er effektive undervisningsdage, der ikke må benyttes til andet end undervisning og prøver og eksaminer. Jeg understreger endvidere, at det ikke er tanken, at skemabundne timer skal kunne henlægges til lørdage.

Nedsættelsen af det ugentlige antal undervisningstimer kan selvsagt ikke gennemføres blot ved en forholdsmæssig reduktion af

de enkelte fags timetal. Det har vist sig nødvendigt at udarbejde en helt ny normaltimeplan for folkeskolen til afløsning af de planer, der findes i den blå betænkning fra 1960. Under arbejdet hermed har læseplansudvalget naturligvis taget hensyn til de erfaringer, man har indhøstet i de forløbne 10 år, og man har yderligere søgt at imødekomme de ønsker om forbedringer, som der efterhånden er almindelig tilslutning til i den pædagogiske debat. Derimod er der ikke i denne omgang tale om ændringer ud fra principielt nye synspunkter. Den mere langsigtede „fordomsfri“ revision af skolens normaltimeplaner, som der er peget på i folketingsbeslutningen af 30. maj 1969, kan ikke ventes afsluttet før om et par år.

Selv om den foreliggende ny normaltimeplan således er af foreløbig eller midlertidig karakter, indeholder den dog enkelte nydannelser, som kræver en ændring af de gældende bestemmelser i loven. Dette gælder bl. a. forslaget om at ændre begyndelsestidspunktet for visse fag, idet første fremmedsprog (sædvanligvis engelsk) flyttes fra 6. til 5. skoleår og naturlære og husgerning fra 6. til 7. skoleår. For at sikre adgangen til videre uddannelse længst muligt for alle elever foreslås det dernæst, at andet fremmedsprog (sædvanligvis tysk) og matematik bliver obligatoriske fag i 7. skoleår. Desuden forudsætter den nye normaltimeplan, at undervisningen i håndarbejde, sløjd og husgerning i princippet bliver fælles for piger og drenge.

Lovforslaget indeholder endvidere bestemmelser om indførelse af seksualoplysning som et fast led i skolernes undervisning, som det er foreslået af seksualoplysningsudvalget. Den praktiske gennemførelse af dette forslag må dog afvente udgivelsen af en ny vejledning for skolerne samt afholdelsen af en række efteruddannelseskurser for de lærere, der skal varetage denne opgave.

Endelig indeholder lovforslaget en lang række mindre ændringer, der dels er at betragte som konsekvenser af den nye skolestyrelseslov, dels er af mere teknisk karakter.

Idet jeg herom i det hele henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslagets

[Undervisningsministeren.]

enkelte bestemmelser, skal jeg anmode det høje ting om en hurtig og velvillig behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om pensioner efter tidligere valglove [af Skytte m.fl.].

(Første behandling af lovforslaget (nr. 141) findes i tidenden sp. 4044).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1-9 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til normeringslov for Grønland for finansåret 1970-71.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 86) findes i tidenden sp. 2783, lønningsudvalgets betænkning i tillæg B. sp. 545).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Enggaard: På udvalgets vegne kan jeg meddele, at det foreliggende forslag til normeringslov for Grønland hermed indstilles enstemmig til vedtagelse uændret.

Under arbejdet i udvalget er der modtaget en henvendelse fra folketingsmand Rosing, som har henledt opmærksomheden på nogle normeringsproblemer for politiet på Grønland. Udvalget er ganske klar over, at der meget vel kan eksistere normeringsproblemer for kategorier af grønlandske tjenestemænd, men under indtryk af, at der synes at være al mulig udsigt til, at der inden 1. april 1971 vil kunne vedtages en ny tjene-

stemandslovgivning for Grønland, således at en række af de principper, som nu er gældende for landets øvrige tjenestemænd, også vil kunne tilgodeses for de grønlandske tjenestemænds vedkommende, har udvalget ikke ment det rimeligt på nuværende tidspunkt at tage enkelte problemer op.

Idet jeg henviser til udvalgets betænkning, der indeholder hovedsynspunkterne i den redegørelse, som ministeren for Grønland har givet udvalget om det forestående reformarbejde på det grønlandske tjenestemandsområde, skal jeg fremføre som udvalgets enige ønske, at der inden 1. april 1971 kan være vedtaget en ny grønlandsk tjenestemandslø, som derefter forhåbentlig skulle overflødigsgøre yderligere normeringslove i folketinget.

Rosing: Lønningsudvalgets betænkning giver mig anledning til at komme med et par bemærkninger.

For det første vil jeg takke for, at udvalget er opmærksom på, at der eksisterer en række normeringsproblemer, selv om man henviser til, at disse problemer kan tages op til særlig behandling i forbindelse med en egentlig reform af tjenestemandsløvgivningen for Grønland, hvilken forventes gennemført 1. april 1971.

Udvalget omtaler tillige arbejdsgruppens statusrapport over for Grønlandsrådet, den rapport, som er frigivet til offentliggørelse. Som medlem af Grønlandsrådet kender jeg hele rapportens indhold og har fået bekræftet min opfattelse af, at der er behov for særlig hensyntagen til hjemmehørende tjenestemænds interesser. Rapporten viser med al tydelighed, at kun ikke-hjemmehørendes udsendelsesstat og de goder, der er forbundet hermed, bevares ubeskåret. Dette kan anses for naturligt, hvis man samtidig tager hensyn til en anden parts problemer, nemlig hjemmehørende tjenestemænds kår.

Jeg finder det logisk, at den ikke-hjemmehørende tjenestemand ikke kan varetage hjemmehørendes interesser så godt, som en hjemmehørende kunne gøre, netop fordi han aldrig nogen sinde er lønnet eller behandles som en hjemmehørende. Jeg vil derfor mene, at der før eller senere i år bør ske en direkte konfrontation af arbejdsgruppen og repræsentanter for hjemmehørende tjenestemænd til nærmere drøftelse af de